

Ser altre com a necessitat, com a joc, com a refugi, com a salvació. Són molts els escriptors que han jugat a ser uns altres: Antonio Machado va ser Juan de Mairena i Abel Martín; Karen Blixen va ser Isak Dinesen; el reverend Charles Lutwidge Dogson va ser Lewis Carroll... Pessoa, gran aficionat als heterònims, els anomenava "uns altres d'ell mateix". Però probablement el cas més cridaner en la història literària dels pseudònims és el de Romain Gary, nascut Roman Kacew i també conegut com Émile Ajar, Shatan Bogat i Fosco Sinibaldi. Ell va ser el perfecte camaleó.

Fill de pares judeorussos —el seu nom autèntic era Roman Kacew—, va néixer a Vilna, la capital de Lituània, el 8 de maig de 1914, i a catorze anys va arribar a França amb la seva mare, una dona amb molt de caràcter, possessiva i amb aires de grandesa, que ja havia decidit que el seu fill seria un gran home .

En efecte, Gary va ser moltes coses al llarg de la seva vida: pilot d'aviació durant la Segona Guerra Mundial, diplomàtic a diverses ciutats d'arreu del món i, fins i tot, guionista i director de cinema.

L'any 1980, als 66 anys, es va suïcidar, just un any després que ho fes la seva exdona, l'actriu Jean Seberg.

El premi Goncourt pot ser atorgat solament una vegada en la vida de cada escriptor. Veritat és que en la història del guardó va haver-hi una excepció: Romain Gary, que ho va rebre dues vegades: la primera, en 1956, sota el seu veritable nom, i la segona, en 1975, amb el pseudònim de Émile Ajar.

Biblioteca Pública Na Batlessa

www.conselldemallorca.net/bibarta
www.bibliotecaspublicas.es/arta/

CLUB DE LECTURA

BIBLIOTECA NA BATLESSA

ROMAIN GARY

La vida al davant

**27 de maig del 2014
a les 20.30 h.**

Romain Gary. *La vida al davant*

La vida al davant. Qui l'ha escrita ?

França. Any 1975. Un tal **Émile Ajar** emociona la crítica amb *La vida al davant*, la tendra història dels marginats explicada a través dels ulls de Momo, un nen àrab que viu a la pensió de la senyora Rosa, una vella exprostituta jueva, supervivent d'Auschwitz, que acull fills esgarriats en un suburbi de París.

No obstant, *La vida al davant* és molt més que la història d'uns personatges marginals, inoblidables, al París dels anys setanta; és un relat ple d'humor, vitalista i molt actual sobre la importància d'estimar per sobreviure a les adversitats.

De seguida, la crítica adora el llibre i el deixa pels núvols. El periodistes més respectats parlen d'un estil totalment nou i trencador. Però l'autor no concedeix entrevistes ni apareix en públic. Ningú li posa cara. Ningú sap qui és. L'obra estrella de l'any no té autor.

Els més agosarats fan les seves apostes: És Queneau? És Aragon? O potser un col·lectiu d'escriptors? El misteri està servit.

Picat per la curiositat, Jacques Bouzerand, periodista de la revista Point, va a la recerca d'Ajar. Creu descobrir que ha estudiat medicina a Toulouse. Ensenyant a gent del carrer la foto de l'autor que apareix al llibre,

el periodista el localitza.

Per sortir del pas, el jove de la foto, de 33 anys, afirma ser Émile Ajar i concedeix un parell d'entrevistes a Bouzerand.

El 17 de novembre de 1975, *La Vida al davant* guanya el premi Goncourt, el guardó literari més prestigiós del país. El misteriós Ajar, però, de seguida escriu una carta a l'organització per anunciar que renuncia al premi. Davant de la sorprenent missiva, el president de l'Acadèmia, Hervé Bazin, només té una resposta:

«Le prix Goncourt ne peut ni s'accepter ni se refuser, pas plus que la naissance ou la mort. M. Ajar reste couronné.»

El llibre es converteix en pel·lícula i el 1978 guanya l'Oscar al millor film estranger i Simone Signoret, en el paper de la senyora Rosa, s'emporta el César a la millor actriu.

Però res és el que sembla ...

El 3 de juliol de 1981, el jove de la fotografia, el suposat rostre d'Émile Ajar, apareix al prestigiós programa de llibres Apostrophes. L'home afirma que en realitat es diu Paul Pavlowitch i que és familiar de l'escriptor **Romain Gary**.

Alguns creuen que amb l'aparició televisiva Pavlowitch trenca la promesa que li havia fet

a Gary: guardar el secret fins que el fill de l'autor, Alexandre-Diego Gary, i l'editorial Gallimard, consideressin oportú revelar l'autèntica identitat d'Ajar.

ROMAIN GARY

Anys després de la publicació de *La vida al davant*, la veritat es revela: Émile Ajar és, en realitat, **Romain Gary**

Romain Gary volia desafiar la crítica literària francesa, que ja el considerava un escriptor consagrat i estancat sense gaire res més a dir, i demostrar que encara podia sorprendre.

«Estava fart de la imatge que m'havien penjat a l'esquena... i per sobre de tot trobava a faltar la joventut, l'inici, el primer llibre... Volia ser espectador de la meua segona vida. Va ser com tornar a néixer. Tot em va ser donat de nou»